

Som passende i Forhold hertil blev Overlærerindernes Lønning ved Loven af 13. November 1903 sat til 2,400 Kr., stigende hvert 5. Aar med 300 Kr. til 3,300 Kr. og Lærerindernes Løn til 1,500 Kr., stigende hvert 3die Aar med 200 Kr. til 2,100 Kr. og derefter med 300 Kr. til 2,400 Kr.

Ved Lov af 8. Maj 1908 om Lønninger for Rektorerne og Lærerne ved Statens højere Almenskoler samt ved Sorø Skole og Opdragelsesanstalt forhøjedes de mandlige Læreres Lønninger, idet Overlærernes Lønning efter denne Lov er 3,600 Kr., stigende hvert 4de Aar med 400 Kr. til 4,800 Kr., og Adjunkternes 2,400 Kr., stigende hvert 4de Aar med 300 Kr., indtil 3,600 Kr., og efter 20 Aars Tjenestetid med 400 Kr. til 4,000 Kr.

Ved denne Lønningsreform medtog man ikke de kvindelige Lærerkrafters Lønninger, og Forholdet mellem de mandlige og kvindelige Læreres Lønninger forrykkedes derved meget betydeligt.

Lærerforeningen har siden da ved forskellige Lejligheder fremført Ønsket om en Regulering af Lærerindelønningerne, saaledes at disse kunde bringes i passende Forhold til de i 1908 indførte Lønningsregler for de mandlige Lærere i Stedet for vedblivende at hvile paa Lønsatser, som var opstillede paa Basis af de i 1903 for Mændene gældende, fra 1892 stammende Lønningssatser. Lærerforeningen har dernæst paapeget, at en Forhøjelse af Lærerindelønningerne er paakrævet af Hensyn til Skolerne. Nu da Fællesundervisningen er indført som den almindelige Regel ved Statsskolerne — kun fra Metropolitanskolen og Odense Katedralskole er Pigerne endnu udelukkede — maa Statsskolerne nødvendigvis kunne sikre sig en Tilgang af kvindelige Adjunkter, som er kvalificerede til at gennemføre Undervisningen i deres Fag paa alle Skolens Trin, og en saadan Tilgang kan ikke sikres med de nugældende Lønningsatser.

Ministeriet maa være enig med Lærerforeningen i, at baade Hensynet til Skolerne og til de kvindelige Adjunkter nødvendiggør en Forhøjelse af disses efter Nutidens Forhold i Virkeligheden meget smaa Lønninger. Det forekommer derhos Ministeriet, at det vilde

være i Strid med den i de senere Aaringer stedsfundne Udvikling med Hensyn til Kvindens hele Stilling i det offentlige Liv at opretholde den Afstand mellem Betalingen for Mændenes og Kvindernes — navnlig paa det her omhandlede Omraade i alt væsentligt ensartede — Arbejde, som har været raadende i de hidtil gældende, foran nævnte Lønningslove.

I det her foreliggende Forslag har man derfor baade med Hensyn til Begyndelseslønnen, Tidspunkterne for Oppebærelse af Alderstillæg og Antallet af Alderstillæg bragt Satserne i Overensstemmelse med de ved Loven af 1908 for de mandlige Lærere indførte, alene med den Undtagelse, at man har udeladt den sidste Stigning for de mandlige Adjunkter — til 4,000 Kr. efter 20 Aars Tjenestetid —, idet man har ment, at der ikke for Kvindernes Vedkommende har været den samme Anledning til at give dette Tillæg, — som bringer Lønningen op paa samme Beløb som Lønningen for en Overlærer med 1 Alderstillæg — som for de mandlige Læreres Vedkommende, nemlig Hensynet til, at disse normalt netop til den Tid som Familieforsørgere vil have særlig store økonomiske Forpligtelser.

Med Hensyn til Beregningen af Lønningsancienniteten har man ligeledes forladt de i Loven af 1903 indeholdte, fra de mandlige Læreres Lønningslov af 12. April 1892 hentede Regler og er baade for Overlærerindernes og for de kvindelige Adjunkters Vedkommende gaaet over til Reglerne i Loven af 1908, idet der — bortset fra enkelte Ændringer af redaktionel Karakter — blot er gjort den Tilføjeelse for Adjunkternes Vedkommende, at man som anciennitetsgivende har medtaget Vikariat med fuldt Timetal ved en af de her omhandlede Skoler, hvilket formentlig ogsaa burde have været medtaget i 1908, idet saadan Virksomhed synes at være lige saa kvalificerende til Anciennitet som de øvrige medtagne Virksomheder, og Medtagelsen af denne Virksomhed netop særlig vil kunne gøre det lettere for Statsskolerne paa Forhaand at sikre sig kvalificerede Lærerinder.

Med Hensyn til Efterlønsanciennitet har man beholdt de i Lovene af 1903 og 1908 givne Regler.

Som det fremgaar af medfølgende Oversigt, vil Gennemførelsen af Forslaget betyde en Merudgift for Statskassen af ca. 15,000 Kr. i Finansåret 1916—17, beregnet for de nu ansatte Lærerinder. Det bemærkes dog herved, at de foreslåede nye Anciennitetsregler — ligesom det i 1908 skete for Mændenes Vedkommende — maa bevirke en Revision af Anciennitetsansættelserne, hvilket vil kunne forøge Merudgiften noget.

Paa Oversigten af Bilag A er paa sidste Plads opført en kst. Lærerinde, men uden Navn. Denne Plads optages for Tiden af Frk. Th. Mølskens, der fra 1. April 1912 blev konstitueret som Lærerinde ved Fredensborg Statsskole, men ikke har kunnet faa fast Ansættelse som Adjunkt, da hun, der udelukkende underviser i Gymnastik og Haandgerning, ikke har aflagt og heller ikke for sin Undervisnings Skyld har behøvet at aflægge de pædagogiske Prøver. Hun burde derfor være forbleven Timelærerinde, og det er Tanken eventuelt igen at lade hende udgaa af Adjunktrækken og paa Finansloven at søge Hjemmel til at Timebetalingskontoen at lønne hende som Gymnastiklærerinde med en Lønning, fastsat i Forhold til Lønnen for de mandlige Gymnastiklærere efter Loven af 8. Maj 1908. I den derved ledigblivende kvindelige Adjunktplads vil Ministeriet derefter kunne konstituere den eneste dertil kvalificerede Timelærerinde, som man for Tiden mangler Plads til i Adjunktrækken. Til i Forslaget at optage en Bestemmelse om Oprettelse af Stillingen som Gymnastiklærerinde har man ikke fundet Anledning, idet der næppe vil blive Brug herfor i andre Tilfælde end det her omtalte.

Det synes os, at Ministeren ved at udelade den sidste Stigning til 4,000 Kr. efter 20 Aars Tjeneste, ikke viser sig fuldt paa Højde med sine ovenanførte Udtalelser. Hvorfor ikke resolut med det samme fjerne ethvert Skel mellem kvindelige og mandlige Læreres Løn?

Red.

